

Om Kjøbmand Rasmus Møller i Nyborg.

Ved G. L. Wad.

Den Nedgang i de oconomiske Forhold, som efter en usædvanlig gunstig Periode kjøndetegner det 19. Aarhundredes første Decennier, bragte Ruin over talrige kjøbenhavnske Handelshuse, hvis Navne til Dels endnu mindes. Som det gik i Landets Hovedstad, saaledes ogsaa i Proviindsbyerne; gamle solide Kjøbmænd, der havde tænkt at ende deres Dage i rolig Besiddelse af deres ved et langt Livs Dygtighed og Arbejdsomhed erhvervede Formue, saa sig efter forgjæves Kamp mod Følgerne af Krigen og Statsbankerotten reducerede til ganske uformuende Borgeres beskedne Stilling. Disse Mænds Navne ere nu vistnok for største Delen forlængst glemte; Mindet om en enkelt af dem, en af Fyens største Handelsmænd i Christian VII's Tid, Kjøbmand Rasmus Møller i Nyborg, skal her kortelig fremdrages.

Mølleren i Mellem Mølle, Rønninge Sogn i Fyen, Niels Andersen, død 1784¹⁾ som Selvejergaardmand i Trunderup, Kværn-

¹⁾ Begr. 12. Jan. (Kværndrup Kirkebog)

drup Sogn, havde med sin første Hustru Maren Nielsdatter, død 1762¹⁾, — foruden en Datter — Sønnen Rasmus Nielsen Møller, der blev døbt i Rønninge Kirke 30. April 1751. Allerede som Barn kom han i Huset hos sin Morbroder, Raadmand Hans Nielsen i Nyborg²⁾. Denne Mand, hvis Herkomst ikke kjendes, var født omtr. 1706 og tog 17. Dec. 1746 Borgerskab som Kjøbmand, efterat han havde bygget sig en Gaard paa Stadens Torv³⁾. I Aaret 1722 var han kommen i Tjeneste hos Færgeløbskasserer Søren Poulsen Lemming, ved hvis Død 1736 han af Færgeløbets Interessenter blev antagen til at forestaa Kassererbestillingen, som han indehavde til sin Død⁴⁾. Raadmand blev han 27. August 1762, men paa Grund af Svaghed tog han sin Afsked allerede 31. Oct. 1766; kort efter døde han, Natten til 9. Dec. s. A.⁴⁾. Da han, der aldrig havde været gift, havde Facultas testandi, er Skiftet efter ham ikke indført i Nyborg Skifteprotokol, saa man faar Intet at vide om hans Formuesforhold. Den, der i Dødsboet optraadte overfor Skifteretten, var hans omtr. 10 Aar yngre Broder Lars Nielsen, der formodentlig hidtil havde hjulpet Hans Nielsen i hans Forretninger; thi først nu — 17. Dec. 1766 — løste han Borgerskab som Kjøbmand i Nyborg⁵⁾. Han kom aldrig i Magistraten, men var i 20 Aar en af de eligerede Mænd og havde som saadan Opsigt med Skibsbroen, fra hvilket Hverv han 14. Aug. 1786 bad sig fritagen paa Grund af Alderdom og Svaghed, hvilket ogsaa tilstodes ham; han var da i sit 69de Aar⁶⁾. Han levede dog mange Aar derefter og døde først 7. Juni 1799, 83 Aar gammel⁷⁾. Ogsaa han beklædte den betroede Stilling som Færgeløbskasserer.

Hos disse sine Morbrødre, der efter alt at dømme have

¹⁾ Begr. 14. Aug., 41 Aar 7 Mdr. gl. (Rønninge Kirkebog).

²⁾ Skiftet efter Moderen i Vejrupgaards Skifteprot. 1719—91 Fol. 177 f.

³⁾ Nyborg Magistrats Propositions- og Resolutionsprot. 1723—54 Fol. 239 f.

⁴⁾ Breve fra Nyborg Indbyggere i Odense Amts Archiv.

⁵⁾ Nyborg Magistrats Propositions- og Resolutionsprot. 1755—1849 Fol. 115.

⁶⁾ Anf. St. Fol. 196 f.

⁷⁾ Ligesom sin Broder blev han begravet „paa øverste Plads med 5 Klokkers Ringning“ (Nyborg Kirkebog).

været ansete og dygtige Handelsmænd, tilbragte Rasmus Møller sin Ungdom og opdroges i en god Skole til sin Virksomhed som Kjøbmand. I sit Testamente, dat. Nyborg 3. April 1793, udtaler Lars Nielsen, der ligesom sin Broder var ugift, følgende om sin Søstersøn¹⁾: „Min kjære Søstersøn Rasmus Nielsen Møller, som med Troskab og Vindskibelighed har været mig assisterlig i mine Handlinger og især i de sidste Aaringer næsten har bestredet alle Ting, og om hvem jeg har det grundede Haab, at han ved Guds frygt og fornuftig Omgang skal udføre min Villie med min Boes Indtægter og Udgifter, bliver herved ved min dødelige Afgang overdraget min ganske Bo og alt ejende, baade paa Landet og Vandet, Intet udi nogen Maade undtagen, som jeg nu ejer eller inden min Død maatte blive Ejer af, imod at han besørger min Gjæld betalt og dernæst fuldfører efterskrevne Poster“ (nemlig nogle Legater til hans tidligere afdøde Sødskendes Børn og til den danske Skole i Nyborg). Hvornaar Rasmus Møller har taget Borgerskab i Nyborg, kan ikke sees; i Magistratens Propositions- og Resolutionsprotokol 1755—1849 findes jevnlig indførte Certificater for Skibe, som han i Forening med Lars Nielsen udsendte; første Gang, han nævnes som Borger i Staden, er 4. April 1781, da Skibet „Haabet“ anmeldtes at skulle gaa med Ladning til Ste. Croix eller St. Thomas²⁾. Efter Haanden udvidede Rasmus Møller sin Forretning; hans Skibe fore saavel paa Østersøen og Middelhavet som paa America, og ved sin stadig forøgede Formue blev han Ejer af ikke faa Skibe; ogsaa i faste Ejendomme anbragte han betydelige Summer. Han levede en lang Række i det Hele lykkelige Aar og nød almindelig Agtelse og Anseelse baade for sin Dygtighed og Retskaffenhed; fra Forligscommissionernes Oprettelse 1795 indtil 1814 var han Forligscommissair.

Lars Nielsen havde overdraget Rasmus Møller Gaarden Nr. 1 i Nørregade, umiddelbart øst for Raadhuset; det var en meget stor 2 Etages Gaard med mange Side- og Baghuse, opført af

¹⁾ Nyborg Skifteprotokol 1789—1823 Fol. 192 f.

²⁾ Fol. 168.

Kjøbmand Peder Lemming, der 1757¹⁾ havde tilkjøbt sig de tre forhen paa Grunden liggende Huse og ved Skjøde 13. Oct. 1759 solgt denne sin nybyggede Gaard til Raadmand Hans Nielsen²⁾, efter hvem Lars Nielsen arvede den; han byggede noget til, saa at dens Assurance fra 2130 Rd. (1771) voxede til 3290 Rd. (1791); Forhuset havde 19 Fag samt 2 Bindingsværks Kviste paa flere Fag³⁾. I denne Gaard boede Rasmus Møller med Hustru og to Børn, den gamle Morbroder, en Søstersøn (Hans Møller), et antaget Barn, 4 Karle og 4 Piger, da den ulykkelige Ildebrand, som udbrød den 11. Sept. 1797 Kl. 8—9 Aften og først ophørte næste Aften efter at have ødelagt den største og bedste Del af Nyborg, lagde Gaarden i Aske. Ildens Hæftighed forhindrede, at der blev reddet synderligt; Møller angiver sit brændte Indbo til en Værdi af 4607 Rd. Commissionen, der blev nedsat i Anledning af Branden, tilføjer, at denne Angivelse er overmaade billig; om Møller hedder det, at han har Formue, mange andre Ejendomme og altsaa stor Credit samt at han er en meget nyttig Mand for Byen. Til Gjenopbyggelsen af Gaarden, hvilket han havde anslaaet til at ville koste 1710 Rd. mere end Assurance, fik han et rescriptmæssigt Laan paa 800 Rd.⁴⁾ Den store og smukke Gaard, han opførte efter Branden — endnu en af de anseligste og smagfuldeste i Nyborg — og hvis indre Udstyr og Meublement var baade kostbart og smagfuldt, prydet med mange skønne Sager, som hans Skibscapitainer bragte med fra deres Rejser, ejede og beboede Møller i en Aarrække, indtil han ved Skjøde af 4. Jan. 1813 overdrog den til sin Svigersøn Suhr, i hvis Efterslægt den forblev til 1881, da Suhrs Sønneson afhændede den til Viceconsul V. Bøttern. Bag Gaarden anlagde Møller en smuk Have; Træerne i den plantede han med egen Haand, og mangen Fritime anvendte han paa at passe og frede om denne ham saa kjære Plet.

Først i en Alder af 43 Aar havde Møller giftet sig med Jomfru

¹⁾ Jvfr. Personallist. Tidsskr. 2. R. II, 54.

²⁾ Skjøde i Møllers Fallitbos Papirer.

³⁾ Taxationsforretninger i Odense Amts Archiv.

⁴⁾ Documenter i Nyborg Raadstuearchiv.

Sophie Kirstine Sørensen, døbt 1. Juli 1755¹⁾, Datter af Guldsmed i Nyborg Jens Sørensen († 19. Jan. 1785) og Marie Sophie Lorentzen († 29. Juli 1791). Med kgl. Bevilling stod deres Bryllup i Huset 18. Dec. 1794. I deres Ægteskab fødtes to Døtre: Laurine Marie (født i Nyborg 6. [efter Kirkebogen 7.] Oct. 1795, gift 17. Juli 1812 med Kjøbmand, siden Agent Ole Bernt Suhr i Nyborg, og død som Enke i Kjøbenhavn 23. Jan. 1870) og Edel Sophie (født i Nyborg 5. Februar 1797, gift 20. Nov. 1818 med Capitainlieutenant, siden Commandeurcapitain Andreas Christian Cederfeld de Simonsen, og død som Enke i Korsør 27. Jan. 1869²⁾). Hun var opkaldt efter Rasmus Møllers Gudmoder og Slægtning, Jomfru Edel Cathrine Møller, der i mange Aar havde opholdt sig i Kjøbmand Lars Niensens Gaard, hvor hun døde 22. Juli 1782³⁾.

Foruden i Kjøbstadejendomme satte Rasmus Møller en Del af sine Midler i Jordegods; i Forening med Greve V. C. F. Ahlefeldt-Laurvig, Cancelliraad Salomon Lindegaard og Forvalter ved Moltkenborg (Christopher Møller købte han 1805 Taarnholm Gaard og Gods ved Korsør: 1806 udkjøbtes Sidstnævnte af sine Medejere og 1811 købte Rasmus Møller Lindegaards Trediedel, men solgte endnu inden Aarets Udgang sine to Trediedele til Grev Ahlefeldt for 175,000 Rd.⁴⁾ Aaret efter (Kjøbecontract 14. Dec. 1812, Skjøde 28. Juli 1813) købte han Vejstrupgaard og Gods i Forening med Grosserer Suhr i Kjøbenhavn og sin Søstersøn, Forpagter Hans Møller⁵⁾ af Brændegaard for 400,000 Rd. dansk Cour.; 1816 blev Sidstnævnte Eneejer, og Gaarden er endnu i hans Efterslægts Eje⁶⁾. Endelig købte Rasmus Møller

¹⁾ Hun blev holdt over Daaben af den senere adlede Amtsforvalter Cederfelds Hustru (Fru Bertelsen). Farmoder til hendes yngste Datters Mand.

²⁾ Jvfr. Personahist. Tidsskr. III, 115 Tvl.

³⁾ Døbt i Rønninge 16. Nov. 1722, Datter af Møller i Mellem Mølle Rasmus Nielsen og Marie Pedersdatter (Rønninge Kirkebog og Vejrupgaards Skifteprot. 1719-91 Fol 112 ff. Nyborg Skifteprot. 1747-87 Fol. 428).

⁴⁾ Documenter i Møllers Fallitbo.

⁵⁾ Døbt 23. Oct. 1774, Søn af Anna Nielsdatter (døbt i Rønninge 14. Maj 1753, † 3. Oct. 1830) i hendes første Ægteskab med Rasmus Hansen paa Fallegaard i Kværndrup Sogn; Hans Møller kom som Barn i Huset hos Lars Nielsen i Nyborg, hvor han er confirmeret 1790; † 27. Febr. 1849.

⁶⁾ Saml. til Fyens Hist. og Topogr. IX, 142 f. Documenter i Møllers Fallitbo.

ved Skjøde af 11. Juni 1811 for 5510 Rd. og en aarlig Kornafgift den Nyborg Kirkegods tilhørende Bondegaard Hjulbygaarden udenfor Nyborg.

Efterat Møller, som ovfr. omtalt, havde overdraget Suhr sin store Gaard i Nørregade, synes han at have boet i en Ejendom, han havde ved Slottet, inden han trak sig tilbage til Hjulbygaarden, hvor han tænkte sig at ende sine Dage i Ro. Men det blev ganske anderledes: det ene Uheld efter det andet rystede hans økonomiske Stilling, ja tilintetgjorde tilsidst saa aldeles hans Formue, at han, man kan tænke sig med hvilken Overvindelse, ikke havde anden Udvej end at opgive sit Bo til offentlig Behandling; hans Skrivelse til Vinding Herreds Skifteret derom skildrer bedst hans Forhold og meddeles derfor her: den lyder saaledes:

„Fra en hel formuende, om ej rig Mand er jeg, højst imod min Økonomi og mine virksomme Bestræbelser — om hvilket jeg tør appellere til enhver fornuftig dømmende Mand, som haver lagt Mærke til min Fremfærd — nu under de haardeste Skjæbner forvandlet i en Tilstand, der end ikke tillader mig at svare mine pligtige Renter.

Disse Uheld har yttret sig dels ved betydelige Søskader i den senere Tid, nemlig:

- a. Et Fartøj paa 1300 Tdr. i fuld Stand, kostede mig 36000 Rdl., forliste total første Rejse til Norge paa Hjemvejen, som under Krigen ej var muligt at bjerge. Ladningen var for kongelig Regning.
- b. Et dito ligeledes forlist paa Norge — paa 700 Tdr.
- c. Et 3die opbragt til Gothenborg af engelsk Kaper, paa 800 Tdr.
- d. Et 4de paa 500 Tdr. opbragt til Gothenborg og efter $1\frac{1}{2}$ Aars Forløb vel frigiven, men med en Bekostning af omtrent 7000 Rd. N. V.
- e. Et 5te laa under hele Krigen i Stettin, og som jeg ved Fredens Slutning vel blev tilbageleveret, men med en Bekostning af 4600 Rdl., og Fartøjet aldeles opraadnet — var paa 1300 Tdr.

- f. Et 6te paa 1400 Tdr. laa i Bordeaux under Krigen, blev solgt der for 6000 Franker, som var fortæret af Skibsmandskabet, foruden 4600 Rdl. jeg maatte remittere.
- g. Et faa Aar gammelt Brigskib paa 2500 Tdr. laa under Krigen i Riga, og formedelst Danmarks Brud med Rusland maatte sælges der for 3000 Sølvrubler for ej at blive condenneret — der kostede mig der flere tusind Daler — og med sin Udredning kostede i Flensborg 12000 Rdl. grov Courant.
- h. Endelig blev et af mine Fartøjer taget ved Nyborg Skibbro af Spanske for at gjøre Transport til Langeland og Gothenborg, hvor det efter at være aldeles plyndret indtil de ringeste Laase og Beslag, blev given tilbage, hvis Reparation kostede flere tusinde Rdl.,
- men dog saarede i Særdeleshed det nye Pengevæsen, ved Capitaler og Ejendommens Nedsynkning, min Velfærd derved, at omtrent 300000 Rdlr. D. G., min øvrige Formue, faldt ned til 50000 Rdl. N. V. — med flere derefter tilstødende Misligheder — næsten ved ethvert Skridt jeg foretog mig, uden at tale om mit store Tab forud ved Ildebranden 1797, for hvilket Forsynet dog, da den for mig saa ulykkelige Pengereduction indtraf, havde tildels holdt mig skadesløs.

Den Kummer er ubeskrivelig, under hvilken jeg, som til mit 70de Aars Alder redelig har vandret igjennem den besværlige Verden og svart enhver brav Medborger, hvad jeg burde, nu skal se mig tvungen til at afbenytte det Privilegium, Lovgivningen forunder en skjæbnefulds Undersaat, ved at opgive mit Bo til Skiftebehandling af Øvrigheden. Dog vilde det endnu ikke blevet Tilfældet, især paa nærværende Tid jeg har, for at kunne desbedre svare mine Renter, regleret og bortlejet mine ikke faa Jordejendomme, Husbygninger med videre, som sikkert kan beregnes til en aarlig Indtægt af fulde 5000 Rdl. N. V., se vedlagte Optegning af 27de dennes Nr. 1, hvis en og anden mine Creditorer ej havde ivret med Opsigelse, men især grundet Frygt ifølge vedlagte fra Hesselagergaard under Dags Dato

Nr. 2¹⁾ for Bevægelser fra en Vexelobligation 1ste Maj næstkommende, der mulig maatte kunne foranledige en Tilstand, der forhindrede Opbuddet, og følgelig give en Enkelt Fortrin til Tab for Andre ellers ligeberettigede, hvilket jeg, der tænker og bør tænke lige nøje paa samtlige mine Creditorers Deltagelse i mit Bo, ikke bør taale. Enhver ved, at Tidssomstændighederne forbyder alt Salg, naar man ikke vil se sin Ejendom nedsat til 6te Delen og mulig mere under dens sande Værdi, samt at det ikke er usandsynligt, at denne reelle Værdi vil komme om en føje Tid. Skal Ejendommene forinden forauktioneres, bliver her et stort Tab for Creditorerne, uden at tænke paa min egen aldeles Ruin, den jeg desværre vel ikke kan undgaa, ej heller i min høje Alder nogensinde vente oprettet. Jeg tør forøvrigt vel vente enhver skjønson, fornuftig og brav Medborgers Undskyldning, som behagelig vil tage Nutidens Historie med forestaaende under Betragtning: at den Handelsmand skal staa fast, som ikke falder.

Det er for Øjeblikket blevet mig bekjendt, at S. T. Hr. Assessor, Byfoged Hersleb vil forlade Nyborg, under hvis Jurisdiction mine fleste Ejendomme beroer. Min gode Tiltro om en lige retfærdig Behandling har derfor vendt sig til S. T. Hr. Kammerjunker, Herredsfoged Moltke, som er min Hjulbygaards Øvrighed, hvor jeg nu og herefter mest agter at opholde mig.

Saaledes giver jeg mig da den Frihed herved ærbødigst at anmode sidst højbemeldte Hr. Kammerjunker Moltke paa det snarest behagelig at antage sig mit Bo, alt i Overensstemmelse med de for et lovlig Opbud stedfindende kongelige allernaadigste Anordninger, da jeg for Tiden ikke ser mig i Stand til at foreslaa nogen Opbudscommissair, og Tingen af forbemeldte Aarsag ej taaler mindsté Udsættelse; forsegle a. det første Værelse paa højre Haand i Gangen til min ved Slottet beliggende forrige Bopæl og Ejendomshus, hvor der vil findes en stor Del Løsøre eller Bohave; b. ligeledes tvende Værelser udi Agent Sulrs Gaard,

¹⁾ Et Brev af 28. April 1818, hvori Etatsraad Dons til Hesselagergaard ved sin Fuldmægtig fordrer en Vexelobligation paa 8800 Rd. N. V. uden Henstand betalt til Forfaldsdagen 1. Maj.

anden Etage nærmest Raadstuen, ogsaa min Ejendom alt, hvad der forefindes uden Mur- og Nagelfastheder, paa Vinduesgardinerne nær, som er mig uvedkommende; c. beskrive, hvad der findes paa bemeldte min Gaard i Hjulby, hvoriblant Solvskeer i en Commode, som ikke ere overladte den forpagtende, Hr. Hansen, efter det af ham forevisende Inventarium, med videre hvad der forefindes flere Steder under mine Ejendommers Bevaring, saasom: mit Pakhus ved fornævnte mit Hus ved Slottet, mit 2det Pakhus i Mellemgaden, hvor Maler Carstensen bor, nemlig i 2den Etage, hvor forefindes adskillige Bohave og Løsøre, et 3die Pakhus udenfor Strandporten, hvor endnu findes mig tilhørende nogle nye Jerukanoner, Bygningsmaterialier m. m. — saunt en Del Fyrtømmer oplagt udenfor Plankeværket om Tømmerplads; de der liggende Stenkul er mig uvedkommende; samt ved Auction udbringe for det første min til 1ste Maj dette Aar forfaldne Folkeløn som prioriteret for Alt, og findes paa hoslagte Liste Nr. 3 herved extrahert af min under Nr. 4 hosføjede Conto, der iøvrigt viser min Gjæld i Et og Alt. Derimod vil Ovrigheden behagelig finde under Nr. 5 mine Hus- og andre Ejendomme til Værdi anslaaede lige med min Capitalejendom hos Fremmede, kongelige Obligationer med videre¹⁾. Det maatte ellers af alle vedkommende undskyldes mig, at jeg, der føler min nærværende Ruin og aldeles uforskyldte ublide Skjæbne saa grændseløs, jeg for Tiden ej formaar personlig at tale mine Creditorer derom, haver formaaet min gamle 40 Aars Ven, forrige Amtsforvalter Halek paa Sophienberg, til at tolke min Kummer og mine smertelige Følelser, samt bistaa i Tilfælde der skulde gives Lejlighed at tage Hensyn til nogen Slags Forening mellem mine Herrer Creditorer og min Bo, indtil Gud maatte forunde mig nogen Sinds Lindring og et bedre Helbred.

Hjulbygaarden den 28de April 1818.

R. Møller.*

Skifteretten tog strax Boet under Behandling, der var saa vidtløftig, at den først sluttedes 2. Sept. 1827.

¹⁾ Sine faste Ejendomme opgjør han til 67,200 Rd., sine Obligationer til 61,497 Rd.

Saaledes var da den Mand, der, da hans yngste Datter 1816 blev forlovet med Cederfeld, kunde love hende 100,000 Rd. i Medgift, halvandet Aar derefter saa fattig, at han i sin høje Alderdom knap kunde sørge for sig selv. For Capitain Cederfeld der i Sept. 1818 vendte hjem fra et Togt paa halvandet Aar til Africa og America, var det en mærkelig Overgang, som han selv omtaler saaledes i sin haandskrevne Dag- og Rejse-Journal: „I Stedet for, at jeg ved min Hjemkomst havde glædet mig til at finde alt i den Stand, som jeg havde forladt det, var der sket betydelige Forandringer; min gamle, værdige Svigerfader, Kjøbmand Rasmus Møller i Nyborg, der var holdt for en af de rigeste Mænd i Fyen — man antog hans Formue for at være imellem 8 à 9 Tønder Guld — var aldeles ødelagt. Hvo skulde vel have troet, at den Mand, som havde trukket sig ud af Handelen, der levede blot af sine Midler og af nogle faste Ejendomme, skulde nu være udsat for ikke at beholde saa meget tilbage, som der udfordredes for ham og hans Kones Underholdning. Grunden hertil laa i, at han under Krigen tabte 8 à 10 Skibe, som af Fjenden bleve tagne; Pengevæsenets Forandring, hvorved han tabte omtrent 300,000 Rdl., Ejendommens Faldning i Værdi, da han, som de fleste Capitalister, troede den bedste Maade at beholde deres Formue paa, var at købe Landejendomme, og ved Freden formindskede disses Værdi sig overordentlig meget. — — — Foruden disse anførte betydelige Tab, kom endnu dette til, at hvad han havde til Gode, kunde ikke udredes eller betales, hvorved han blev nødsaget til at opgive sit Bo til Rettens Behandling. At disse uventede Efterretninger maatte være mig ubehagelige, kan man vel tænke sig.“ Men det ubehageligste for Cederfeld var, at adskillige af hans Kammerater ansaa det for givet, at han, der ved sin Afrejse efterlod en rig Brud i Hjemmet, nu ikke vilde kjendes ved hende som fattig. For at nedslaa denne ærekrænkende Snak, besluttede han at holde Bryllup snarest muligt. Om dette skriver han: „20. Nov. havde jeg Bryllup, hvilket blev holdt saa stille som muligt, og man kan se, hvor hurtigt en Omvexling kan forandre vores Stilling, at af alle de mange, som min Sviger-

fader i sine Velmagts Dage havde hjulpet i Vej, var der nu ikke en eneste, som ændsede, hvad der foregik i hans Familie. De indbudne vare Adjunct Christensen ved Nyborg latinske Skole og Oberauditeur og Byfoged Lawätz i Byen. Ved en Hændelse traf det sig, at min ældste Broder Vilhelm¹⁾ med hans Kone og Børn kom over Bæltet fra Sjælland samme Dag og derved kom til at bivaane Brylluppet, som stod hos min Svoger Agent Suhr i Nyborg; Sognepræsten Hr. Nyholm viede os om Aftenen Kl. 7 hos min Svogers.“ Den næste Dag rejste de Nygifte til Vejstrupgaard for at besøge de gamle Møllers, som opholdt sig der hos deres Slægt.

Rasmus Møller bar den store Lykkens Omvexling taalmodig og gudhengiven; ogsaa den Krænkelse, at Mange, som han tidligere havde støttet, nu knap kjendte ham mere, maatte han bære; men aldrig hørte man et bittert Ord af ham. Hans trofaste Svigersøn Cederfeld hjalp ham, hvad han kunde; hans anden Svigersøn Suhr var 1817 gaaet fallit og saaledes ude af Stand til at støtte ham. I mange Aar boede Rasmus Møller paa Dyrehavegaard udenfor Byen, men, efterat hans Hustru var død 18. Jan. 1830 under et Besøg i Nyborg, flyttede han ind til sin Svigersøn Suhr i sin gamle Gaard i Nørregade. Han bevarede sin Aandslivlighed til det sidste og søgte stadig ved Læsning at følge med Tiden, indtil hans Syn tabte sig saa meget, at han maatte nøjes med at lade sine Børnebørn læse for sig; han maatte da ogsaa opgive sin Beskjæftigelse ved Drejeladet, hvorpaa han havde forfærdiget mange smukke Elfenbens Sager. Da han endelig i en Alder af 91 Aar lukkede sine Øjne den 31. Maj 1842²⁾, efterlod han et dybt Savn hos sine Omgivelser, og endnu bevares hans Minde i kjærlig Ihukommelse hos hans Efterslægt.

¹⁾ Kammerherre Hans Vilhelm Cederfeld de Simonsen, Stiftamtmand i Fyen.

²⁾ Saavel i Nyborg Kirkebog som i Dødsavertissementet i Hempels Avis 1842 Nr. 92 angives hans Alder til 95 Aar; R. M. troede sig ældre, end han virkelig var, hvilket ogsaa fremgaar af hans Skrivelse til Skifteretten.